

[Formanden.]  
lemmerne her i Tinget og ikke fortsat beskæftiger sig med Embedsmænd udenfor Tinget, som ikke er i Stand til her at imødegaa det ærede Medlem.

**Forslagsstilleren (Holstein):** Det maa blot være mig tilladt at fremhæve, da dette Andragende dog er indgivet til Folketinget....

**Formanden:** Det foreligger ikke til Behandling i Dag.

**Forslagsstilleren (Holstein):** Jeg har ogsaa i Hovedsagen gjort Rede for, hvad det er, jeg har sagt om dette Spørgsmaal. Jeg skal dernæst udtale, at jeg synes, disse Forhold er saa graverende, at de burde være Indledningen til, at Spørgsmaalet om Embedsmænds Bierhverv, som Gang paa Gang har været til Forhandling i dette Ting, men som aldrig har faaet en klar og definitiv Afgørelse, nu bliver taget op til Løsning, og at Tinget tilkendegiver, at det er Tingets Ønske, at disse Spørgsmaal nu definitivt skal klares og bringes paa det rene. Alle-rede i 1911 blev der gennemført i begge Ting, men i forskellige Samlinger, en Godkendelse af det Forslag paa dette Omraade, som var en Frugt af den Kommission til Overvejelse af Spørgsmaalet om Stats-embedsmænds Bierhverv, som det var da-værende Konsejlspræsident Zahles store Fortjeneste at lade nedsætte. Men alle de gode Tanker og alle de gode Principper, som var knæsat i dette Forslag, blev forvansket og forfusket i Tjenestemandsløven af 1919. Denne Lov staar imidlertid overfor en Revision i den kommende Samling, og det er da mit Haab, at Forhandlingerne baade under Finanslovens anden Behandling og de Forhandlinger, der nu skal føres, maa blive Indledningen til, at der, naar Tjenestemandsløven skal revideres, gennemføres en paa dette Omraade haardt tiltrængt og for den offentlige Moral absolut nødvendig Reform.

I den angelsaksiske Verden har man et Begreb, som hedder „public honesty“. Det er næsten umuligt uden langtrukne og besværlige Omskrivninger at sige det samme paa Dansk, for det er jo efterhaanden kommet dertil i dette Land, at alt, hvad der ikke falder ind under Straffeløven, er hæderligt og honnet, og dersom man siger, at noget, som ikke falder ind under Straffeløven, er uhæderligt, malhonnet, saa gør man sig skyldig i en Injurie.

Jeg vil i denne Forbindelse for til Slutning at præcisere mit Standpunkt gerne have Lov til at gengive en Udtalelse af den amerikanske Præsident Theodore Roosevelt, som hele sit Liv igennem, fra han begyndte som underordnet Politiembedsmand i New York, og saa længe han var Amerikas Præsident, i alle Forhold og under alle Former, energisk og passioneret bekæmpede alt, hvad der kan sammenfattes under Korruption i offentligretlige Forhold. Han siger følgende:

„Vi trænger til absolut *honesty*“ — jeg kan ikke udtrykke det paa Dansk, for det er meget mere og meget finere end Hæderlighed — „vi trænger til absolut „*honesty in public life*“, og vi vil ikke faa det, før vi erindrer, at Sandfærdighed — „*truth-telling*“ — maa gaa Haand i Haand dermed, og at det er lige saa vigtigt ikke at sige Usandhed om en „*decent man*“ — (altsaa en honnet Mand) — som det er at sige Sandheden om en „*who is not decent*“ (som ikke er honnet)“.

**Handelsministeren (Stensballe):** Jeg skal ikke beskæftige mig med alle de forskellige Referater, den ærede Forslagsstiller er fremkommet med om hans Forhold til to forskellige Blades Medarbejdere eller Redaktører, men jeg vil gerne straks tage Afstand fra de Udtalelser, som det ærede Medlem fremkom med saavel overfor Nationalbankdirektør Green som overfor Departementschef Dalhoff samt overfor Embedsmændene i det hele. Efter det ret overfladiske Kendskab, som det ærede Medlem Hr. Holstein jo kun kan have haft til adskilligt af, hvad han har omtalt her, er min Opfattelse denne, at hans Udtalelser var utilbørlige — utilbørlige overfor Nationalbankdirektør Green og utilbørlige overfor de Embedsmænd, han omtalte. Thi det maa jo erindres, at saavel Nationalbankdirektør Green som Embedsmændene kun er gaaet ind i dette Arbejde efter direkte Opfordring eller Paalæg fra Ministerens Side.

Det ærede Medlem oplæste, hvilke forskellige Tillidshverv der var betroet Departementschef Dalhoff. Det fremgik ogsaa deraf, at han kun havde dem i Kraft af enten den Tillid, hans Kolleger i Ministerialbygningen nærer til ham, eller i Kraft af, at de er blevet paalagt ham af de vedkommende Ministre. Jeg finder derfor, at ikke noget af det, som blev tillagt Departementschef Dalhoff fra den ærede Forslagsstillers Side, kan være i nogen som helst Maade berettiget; tværtimod, det var i mine Øjne een eneste Utilbørlighed. Og for Departe-